

Arrest

nr. 313 262 van 20 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Dhaki, Poonch district (Azad Jammu and Kashmir). In het verleden reisde u naar het buitenland omwille van uw werk. U ging onder meer naar Saoedi-Arabië, Koeweit en Irak. Wanneer u verlof had keerde u terug naar uw woning. U verliet Saoedi-Arabië definitief toen de coronapandemie uitbrak. U verbleef tijdens de coronapandemie twee jaar in Kashmir.

In Kashmir kende u meerdere problemen. Uw directe vluchtaanleiding houdt verband met uw deelname aan een betoging in Rawalakot. Er werd betoogd tegen de beslissing om Balochistan en Gilgit aparte provincies te maken in Pakistan. Deze betoging vond plaats ongeveer 10 à 15 dagen voor uw vertrek. Naar aanleiding

van uw deelname aan deze betoging werd u gearresteerd. U verbleef enkele dagen in de gevangenis en werd geslagen. Kort na uw vrijlating werd een arrestatiebevel uitgevaardigd. Het arrestatiebevel kwam er 15 à 20 dagen tot een maand voor u Pakistan verliet. U nam deel aan de bewuste betoging in het kader van uw betrokkenheid bij de politieke partij JKNAP (afgekort als NAP). Als werker voor de partij nam u eveneens deel aan conferenties.

In Pakistan kende u eveneens problemen met T.(...) I.(...). Hij zette u onder druk zodat u zich zou aansluiten bij zijn politieke partij. Daarnaast werd u bedreigd door mawlawi Aftab Kashir en ander leden van de groepering Sipah-Sahaba. Zij bedreigden u met de dood naar aanleiding van uw voormalige tewerkstelling voor de Amerikanen.

U verliet Pakistan in het jaar 2021 maar u kan zich niet herinneren wanneer in het jaar 2021. Uw reisweg duurde ongeveer een maand.

Bij terugkeer naar Pakistan vreest u te worden vermoord door het leger of T.(...) I.(...) en zijn familie.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw Pakistaanse identiteitskaart (origineel); documenten in verband met de FIR en arrestatiebevelen (kopieën); een brief van uw advocaat (kopie); meerdere foto's van u op een betoging en twee foto's van u in een cel.

B. Motivering

U maakt elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. U haalt aan last te hebben van geheugenprobleem (notities persoonlijk onderhoud [hierna CGVS], p. 2 en 3). U slaagde er echter niet in uw geheugenproblemen te staven met medische verslagen of attesten. Uw beweerde geheugenproblemen zijn dus niets meer dan een blote bewering. Bovendien kan u zich veel dingen correct herinneren tijdens het persoonlijk onderhoud en zijn het net de antwoorden op de moeilijke vragen die uw asielrelaas betreffen die u zich niet meer zou herinneren, wat weinig aannemelijk overkomt. Het CGVS oordeelt dat er in uw hoofde geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid onderuit gehaald op basis van onderstaande elementen:

1. U kon geen duidelijk zicht geven op uw eerdere verblijfplaatsen en wanneer u precies in Kashmir verbleef. Volgens uw verklaringen werkte u in Saoedi-Arabië voor een lange periode. Reeds in 2000 vertrok u naar Saoedi-Arabië. Nadien ging u opnieuw naar Saoedi-Arabië. U was er voor het laatste in 2019 of 2020. U ging ook naar Koeweit en Irak (CGVS, p. 4). Tijdens uw verlof ging u soms naar huis. U slaagde er niet in duidelijk aan te geven wanneer u zich in het buitenland bevond en in welke periodes u in Kashmir verbleef. U kon enkel aangeven dat u tijdens de coronaperiode gedurende twee jaar in Kashmir verbleef (CGVS, p. 6). Door uw vage verklaringen krijgt het CGSV geen duidelijk zicht op uw persoonlijke situatie in Pakistan. U wekt de indruk informatie te willen achterhouden wat betreft uw verblijf in het buitenland. U legt ter staving in elk geval geen paspoort neer, noch een kopie.

2. Uw verklaringen over uw reisweg van Pakistan naar België waren eveneens vaag. Zo verklaarde u Pakistanees te hebben verlaten in 2021. U kon echter niet aangeven wanneer in het jaar 2021 (CGVS, p. 6 en p. 23). U verwees naar uw verklaringen bij de DVZ omdat u toen wel wist wanneer u was vertrokken (CGVS, p. 6). Tijdens het persoonlijk onderhoud kon u enkel aangeven dat uw reisweg van Kashmir tot in België ongeveer een maand duurde (CGVS, p. 6, p. 11 en p. 23). U vertrok nadat het arrestatiebevel werd afgeleverd (CGVS, p. 17).

Daarnaast kan op basis van onderstaande elementen geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas:

Ten eerste kon u geen éénduidig beeld schetsen van uw vluchtmotieven. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd **alle redenen** uit te leggen waarom u Pakistan heeft verlaten. U diende eveneens uit te leggen waarom het voor u onmogelijk is om terug te keren. Op deze vraag verwees u naar uw politieke activiteiten binnen de grootste nationalistische partij en de problemen die daaruit voortvloeiden. U verwees eveneens naar T.(...) I.(...). Hij wou dat u zich aansloot bij zijn politieke partij. Wanneer u werd gevraagd naar specifieke gebeurtenissen vermeldde u enkel dat u drie dagen werd opgepakt en naar de gevangenis diende te gaan (CGVS, p. 11). Later verklaarde u opnieuw slechts één keer te zijn gearresteerd (CGVS, p. 15 en p. 17).

Op basis van uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingen zaken (DVZ) zijn echter belangrijke verschillen op te merken. Toen verklaarde u dat u verschillende keren onofficieel in de gevangenis zat (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1.). U verklaarde toen ook dat T.(...) I.(...) u liet bedreigen. U ontving een dreigbrief van de maulawis op 28.08.2021. U vertrok een week na het ontvangen van deze brief (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Het mag verbazen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud in eerste instantie aangaf slechts één keer te zijn opgepakt en niets zei over de problemen met maulawis en de dreigbrief die u ontvangen zou hebben. Naar het eind van het persoonlijk onderhoud toe haalde u alsnog problemen aan met de groepering Sipah-e-Sahaba. Zo verklaarde u dat mawlawi Aftab Kashir u had benaderd. De bedreigingen waren echter telefonisch en mondeling (CGVS, p. 19). Wanneer u werd geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden slaagde u er niet in deze te verklaren (CGVS, p. 17 en p. 23).

Ten tweede is het ongeloofwaardig dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van uw politieke activiteiten bij NSF NAP of JKNA. Vooreerst verklaarde u een nationalist te zijn bij de NSF NAP. Echter bleek uw betrokkenheid bij NSF NAP te gaan over uw studententijd, van 1994 tot u naar Saoedi-Arabië ging (CGVS, p. 5 en 6). Uit het feit dat u als student mogelijk betrokken was bij NSF NAP valt geen actuele vrees voor vervolging af te leiden. Immers keerde u vrijwillig vanuit het buitenland terug naar Pakistan na uw studententijd wat de geloofwaardigheid van een vrees bij terugkeer ondermijnt.

Vervolgens verklaarde u officieel lid te zijn van de partij NAP al had u geen specifieke functie (CGVS, p. 6). Bij de DVZ verklaarde u daarentegen nog dat u lid was van de Awami National Party (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1. en vraag 3.3). Het hoeft uiteraard geen betoog dat de partij NAP, of National Awami Party niet hetzelfde is als de Awami National Party. Wanneer u werd geconfronteerd met deze vaststelling slaagde u er niet in deze uit te klaren (CGVS, p. 13).

Volgens uw verklaringen beschikt u over een bewijs van lidmaatschap. U slaagde er echter niet in dit bewijs van lidmaatschap neer te leggen (CGVS, p. 7 en 8). Ook na het persoonlijk onderhoud legde u geen bewijs neer, noch een reden voor het ontbreken van dit document. Wat betreft uw rol binnen de partij omschreef u zichzelf als een 'werker'. Als werker voor de partij had u volgende taken: deelnemen aan betogingen, mensen verzamelen op één bepaalde plaats en mensen overtuigen dat Kashmir onafhankelijk diende te zijn en hen motiveren deel te nemen aan de betogingen (CGVS, p. 6 en 9). Uit uw verklaringen blijkt dat u ook tijdens de conferenties geen belangrijke rol of functie innam (CGVS, p. 10). Uw verklaringen over de betogingen waaraan u deelnam waren bovendien oppervlakkig (CGVS, p. 8 en 9). Bovendien kon u niet aangeven waarvoor de afkorting NAP staat (CGVS, p. 12). U wekt de indruk uzelf een prominenter politiek karakter toe te eigenen. Op basis van bovenstaande vaststellingen kan niet worden besloten dat uw politieke activiteiten dermate zwaarwichtig zijn waardoor u extra in de kijker zou lopen bij de Pakistaanse autoriteiten.

Ten derde is het ongeloofwaardig dat net u werd geïnviteerd naar aanleiding van uw deelname aan een grote betoging in Rawalakot. Op basis van uw verklaringen blijkt dat uw deelname aan deze betoging uw directe vluchtaanleiding was (CGVS, p. 6). U verklaarde dat er 300 tot 400 mensen aanwezig waren op die specifieke betoging. Tijdens de betoging had u geen prominente functie of rol. U hield namelijk enkel een banner vast en liep vooraan, achter de belangrijke leiders (CGVS, p. 9). Gezien de betoging door honderden mensen werd bijgewoond kan niet worden ingezien waarom net u geïnviteerd werd door de autoriteiten. Dit temeer u geen vooraanstaande functie had bij de partij noch een belangrijke rol speelde tijdens de betoging.

Ten vierde konden uw verklaringen over uw arrestatie allerm minst overtuigen. Vooreerst gaf u aan dat u drie dagen werd vastgehouden (CGVS, p. 11). Nadien wijzigde u uw verklaringen en zei dat één dag, anderhalve dag of twee dagen werd vastgehouden. U herinnert zich het niet meer precies. Wanneer u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen hield u vast de duur van de aanhouding niet te kunnen herinneren. U kon evenmin aangeven wanneer u in het jaar 2021 werd gearresteerd (CGVS, p. 15). U wist eveneens niet meer of u de dag van de betoging werd gearresteerd of de dag nadien (CGVS, p. 17). Indien u daadwerkelijk werd gearresteerd naar aanleiding van uw deelname aan de betoging kan worden verwacht dat u hierover éénduidige en gedetailleerde verklaringen kan over afleggen. De geloofwaardigheid van uw arrestatie wordt onderuit gehaald gezien u hierin niet slaagde. Bovendien is het weinig aannemelijk dat u nog 15 à 20 dagen tot een maand na het arrestatiebevel in Kashmir zou hebben verbleven (CGVS, p. 14).

Ten vijfde kan er niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde naar aanleiding van de problemen die u zou gekend hebben met T.(...) I.(...). Volgens uw verklaringen werd u onder druk gezet om zich bij zijn partij aan te sluiten. Dat hij u probeerde te overhalen lid te worden van zijn partij houdt geen vervolging in. Volgens u kan hij echter doen wat hij wil. Hij kan u laten vermoorden. Dat T.(...) I.(...) u plots zou laten vermoorden is niet aannemelijk. U werd namelijk reeds sinds uw schooltijd gevraagd om op zijn partij te stemmen en werd op regelmatige basis door hem benaderd (CGVS, p. 18). Dat hij na al die jaren u plots zou laten vermoorden is ongeloofwaardig. In elk geval en zoals al aangehaald keerde u vrijwillig terug naar Pakistan vanuit het buitenland wat de geloofwaardigheid van uw beweerd vrees danig ondermijnt.

Ten zesde zijn ook uw problemen omwille van uw vroegere tewerkstelling voor de Amerikanen ongeloofwaardig. In eerste instantie kon u niet aangeven met welke groepering u precies problemen kende (CGVS, p. 18). Verder spreekt u over bedreigingen die reeds sinds lang aan de gang zijn (CGVS, p. 19). Indien leden van de groepering het daadwerkelijk op u hebben gemunt kan worden aangenomen dat ze reeds in het verleden duidelijke stappen tegen u zouden hebben ondernomen, wat ze niet deden. Bovendien verklaarde u zelf dat de problemen met de groepering mogelijks op te lossen zijn door hen om vergiffenis te vragen. Indien u enkel problemen kende met hen, dan zou u Pakistan niet hebben verlaten (CGVS, p. 19). In dit verband dient eveneens te worden aangestipt dat u geen documenten neerlegde die uw tewerkstelling voor de Amerikanen staven, noch documenten die uw problemen met de groepering ondersteunen.

De foto's die u neerlegde om uw deelname aan een betoging te staven doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De foto's ondersteunen uw verklaringen wat betreft het feit dat u deelnam aan een betoging. Dit wordt echter niet in twijfel getrokken. De door u neergelegde foto's lijken echter van éénzelfde betoging te zijn geweest gezien u telkens dezelfde T-shirt draagt. Nochtans beweerde u aan vier of vijf betogingen te hebben deelgenomen tijdens de coronaperiode (CGVS, p. 8). U legde eveneens twee foto's neer van u in een cel. Op deze foto's draagt u dezelfde outfit als op de foto's van tijdens de betoging. Op basis van de door u neergelegde foto's lijkt het er sterk op dat de foto's vanop het protest in dezelfde periode werden genomen als de foto's van u in de cel.

Op basis van informatie die terug te vinden is op uw Facebookprofiel blijkt bovendien dat het protest plaatvond op 18 maart 2021. U bent namelijk te zien in een **live video** die u daarna op Facebook plaatste. Het is duidelijk dat de foto's die u neergelegde en de video betrekking hebben op hetzelfde protest. De overige door u neergelegde documenten dateren van augustus 2021. Hieruit blijkt aldus dat u sinds het protest en uw aanhouding nog enkele maanden in Pakistan heeft verbleven. U verklaarde namelijk na het arrestatiebevel Kashmir te hebben verlaten (CGVS, p. 17). Bovendien lijken de foto's van u in de cel zeer geënceneerd. Er kan niet worden ingezien waarom de persoon die u heeft opgesloten of u dient te bewaken foto's van u zou nemen en vervolgens aan u overmaakt of zou toelaten dat iemand anders foto's neemt van u tijdens uw verblijf in de cel.

De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Aan de authenticiteit van de brief opgesteld door de advocaat wordt ernstig getwijfeld. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of de naam S(...) M(...) M(...) K(...) u iets zegt. U verklaard tot twee keer toe neen (CGVS, p. 13). Dit mag verbazen gezien hij uw advocaat zou zijn geweest. U slaagde er niet in hiervoor een aannemelijke uitleg te geven (CGVS, p. 22).

Bovendien wordt uw vrees voor vervolging verder onderuit gehaald door uw desinteresse in het verloop van uw asielprocedure en het laattijdig indienen (of niet indienen) van alle documenten ter ondersteuning van uw verzoek. Als verzoeker om internationale bescherming bent u gebonden aan de medewerkingsplicht. Concreet houdt dit in dat u de verplichting heeft om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dat u waar mogelijk documenten verschaft ter ondersteuning van uw verklaringen.

Het CGVS stuurde u op 18 juli 2023 een verzoek om inlichtingen waarop u niet antwoordde. Tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde u vooreest dat u deze brief nooit had ontvangen (CGVS, p. 3). Later bleek echter dat u deze brief wel degelijk had ontvangen gezien u deze brief op het bureau van de protection officer legde. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, beweerde u pas op de hoogte te zijn van de inhoud van de brief de dag van het persoonlijk onderhoud of de dag ervoor (CGVS, p. 12). Hier kan geen geloof worden aan gehecht. Er dient te worden benadrukt dat de brief werd verstuurd op 18 juli 2023 en het onderhoud pas plaatsvond op 18 januari 2024, aldus zes maanden later. Dat u gedurende deze periode de inhoud van de brief niet achterhaalde, nog contact opnam met uw raadsman, getuigt niet van enige interesse in de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

In dit verband dient ook te worden benadrukt dat u zelfs tijdens het persoonlijk onderhoud nog steeds niet alle documenten kon neerleggen ter ondersteuning van uw verzoek. Zo was u niet in staat een kopie van uw paspoort neer te leggen (CGVS, p. 21), bewijs van uw lidmaatschap bij de NAP (CGVS, p. 7), foto's van uw arrestatie (CGVS, p. 11 en p. 14), documenten ter ondersteuning van uw tewerkstelling voor de Amerikanen alsook de dreigbrief. In de oproepingsbrief (verstuurd op 13.12.2023) werd u nochtans herinnerd aan het belang van het neerleggen van documenten ter ondersteuning van uw verzoek (ofwel tijdens het persoonlijk onderhoud of voor het persoonlijk onderhoud). Gezien u reeds sinds november 2021 in België verblijft kan

worden aangenomen dat u over ruim voldoende tijd beschikte om **alle** nodige documenten en foto's te verzamelen. Uw uitleg, namelijk dat u hiervan niet op de hoogte was alsook dat u niet over een vast verblijfsadres beschikt en afhankelijk bent van anderen, kan niet overtuigen (CGVS, p. 8 en 14). Ondanks u er uitdrukkelijk werd op gewezen de ontbrekende documenten zo spoedig als mogelijk in te dienen slaagde u hier opnieuw niet in (CGVS, p. 24). U gaf eveneens geen reden op voor het ontbreken van bepaalde documenten namelijk de dreigbrief en de kopieën van uw paspoort. Dat u tijdens uw verblijf van twee jaar in België klaarblijkelijk geen stappen ondernam om zich grondig te informeren over het verloop van de asielprocedure en de moeite niet deed om alle documenten en foto's te verzamelen ter ondersteuning van uw identiteit en uw verzoek om internationale bescherming haalt de ernst van uw vrees voor vervolging volledig onderuit (CGVS, p. 12 en 21).

Tot slot wordt uw vrees voor vervolging verder onderuit gehaald daar u pas internationale bescherming hebt gevraagd in België. U hebt geen internationale bescherming gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliët in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan u niet worden erkend als vluchteling.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiietische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde "Line of Control" (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen. In februari 2021 werd de wapenstilstand van Tehrik hersteld in het gebied van de LoC, wat zorgde voor een normalisering van de

levensomstandigheden. In 2017 had Azad-Kashmir een geschat inwonersaantal van 3 tot 4.5 miljoen en Gilgit-Baltistan 2 miljoen.

Wat betreft Azad Kashmir meldde ACLED in 2022 geen enkel incident, net zoals PIPS en PICSS. Voor de regio GilgitBaltistan registreerde ACLED in 2022 twee incidenten. PIPS maakte melding van drie aanvallen van gewapende groeperingen, PICSS rapporteerde over één aanval. Beide regio's worden dan ook als stabiel omschreven. CRSS maakte rapporteerde dat er geen slachtoffers waren van terrorisme of anti-terrorisme operaties.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en GilgitBaltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Azad Kashmir. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 7 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48/3 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid", van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

" Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid onderuit gehaald op basis van onderstaande elementen:

3. U kon geen duidelijk zicht geven op uw eerdere verblijfplaatsen en wanneer u precies in Kashmir verbleef. Volgens uw verklaringen werkte u in Saoedi-Arabië voor een lange periode. Reeds in 2000 vertrok u naar Saoedi-Arabië. Nadien ging u opnieuw naar Saoedi-Arabië. U was er voor het laatste in 2019 of 2020. U ging ook naar Koeweit en Irak (CGVS, p. 4). Tijdens uw verlof ging u soms naar huis. U slaagde er niet in duidelijk aan te geven wanneer u zich in het buitenland bevond en in welke periodes u in Kashmir verbleef. U kon enkel aangeven dat u tijdens de coronaperiode gedurende twee jaar in Kashmir verbleef (CGVS, p. 6). Door uw vage verklaringen krijgt het CGSV geen duidelijk zicht op uw persoonlijke situatie in Pakistan. U wekt de indruk informatie te willen achterhouden wat betreft uw verblijf in het buitenland. U legt ter staving in elk geval geen paspoort neer, noch een kopie.

4. Uw verklaringen over uw reisweg van Pakistan naar België waren eveneens vaag. Zo verklaarde u Pakistanees te hebben verlaten in 2021. U kon echter niet aangeven wanneer in het jaar 2021 (CGVS, p. 6 en p. 23). U verwees naar uw verklaringen bij de DVZ omdat u toen wel wist wanneer u was vertrokken (CGVS, p. 6). Tijdens het persoonlijk onderhoud kon u enkel aangeven dat uw reisweg van Kashmir tot in België ongeveer een maand duurde (CGVS, p. 6, p. 11 en p. 23). U vertrok nadat het arrestatiebevel werd afgeleverd (CGVS, p. 17).

Daarnaast kan op basis van onderstaande elementen geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas:

Ten eerste kon u geen éénduidig beeld schetsen van uw vluchtmotieven. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd **alle redenen** uit te leggen waarom u Pakistan heeft verlaten. U diende eveneens uit te leggen waarom het voor u onmogelijk is om terug te keren. Op deze vraag verwees u naar uw politieke activiteiten binnen de grootste nationalistische partij en de problemen die daaruit voortvloeiden. U verwees eveneens naar T.(...) I.(...). Hij wou dat u zich aansloot bij zijn politieke partij. Wanneer u werd gevraagd naar specifieke gebeurtenissen vermeldde u enkel dat u drie dagen werd opgepakt en naar de gevangenis diende te gaan (CGVS, p. 11). Later verklaarde u opnieuw slechts één keer te zijn gearresteerd (CGVS, p. 15 en p. 17).

Op basis van uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zijn echter belangrijke verschillen op te merken. Toen verklaarde u dat u verschillende keren onofficieel in de gevangenis zat (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1.). U verklaarde toen ook dat T.(...) I.(...) u liet bedreigen. U ontving een dreigbrief van de maulawis op 28.08.2021. U vertrok een week na het ontvangen van deze brief (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Het mag verbazen dat u tijdens het persoonlijk onderhoud in eerste instantie aangaf slechts één keer te zijn opgepakt en niets zei over de problemen met maulawis en de dreigbrief die u ontvangen zou hebben. Naar het eind van het persoonlijk onderhoud toe haalde u alsnog problemen aan met de groepering Sipah-e-Sahaba. Zo verklaarde u dat mawlawi Aftab Kashir u had benaderd. De bedreigingen waren echter telefonisch en mondeling (CGVS, p. 19). Wanneer u werd geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden slaagde u er niet in deze te verklaren (CGVS, p. 17 en p. 23).

Ten tweede is het ongeloofwaardig dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van uw politieke activiteiten bij NSF NAP of JKNA. Vooreerst verklaarde u een nationalist te zijn bij de NSF NAP. Echter bleek uw betrokkenheid bij NSF NAP te gaan over uw studententijd, van 1994 tot u naar Saoedi-Arabië ging (CGVS, p. 5 en 6). Uit het feit dat u als student mogelijk betrokken was bij NSF NAP valt geen actuele vrees voor vervolging af te leiden. Immers keerde u vrijwillig vanuit het buitenland terug naar Pakistan na uw studententijd wat de geloofwaardigheid van een vrees bij terugkeer ondermijnt.

Vervolgens verklaarde u officieel lid te zijn van de partij NAP al had u geen specifieke functie (CGVS, p. 6). Bij de DVZ verklaarde u daarentegen nog dat u lid was van de Awami National Party (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1. en vraag 3.3). Het hoeft uiteraard geen betoog dat de partij NAP, of National Awami Party niet hetzelfde is als de Awami National Party. Wanneer u werd geconfronteerd met deze vaststelling slaagde u er niet in deze uit te klaren (CGVS, p. 13).

Volgens uw verklaringen beschikt u over een bewijs van lidmaatschap. U slaagde er echter niet in dit bewijs van lidmaatschap neer te leggen (CGVS, p. 7 en 8). Ook na het persoonlijk onderhoud legde u geen bewijs neer, noch een reden voor het ontbreken van dit document. Wat betreft uw rol binnen de partij omschreef u zichzelf als een 'werker'. Als werker voor de partij had u volgende taken: deelnemen aan betogingen, mensen verzamelen op één bepaalde plaats en mensen overtuigen dat Kashmir onafhankelijk diende te zijn en hen motiveren deel te nemen aan de betogingen (CGVS, p. 6 en 9). Uit uw verklaringen blijkt dat u ook tijdens de conferenties geen belangrijke rol of functie innam (CGVS, p. 10). Uw verklaringen over de betogingen waaraan u deelnam waren bovendien oppervlakkig (CGVS, p. 8 en 9). Bovendien kon u niet aangeven waarvoor de afkorting NAP staat (CGVS, p. 12). U wekt de indruk uzelf een prominenter politiek karakter toe te eigenen. Op basis van bovenstaande vaststellingen kan niet worden besloten dat uw politieke activiteiten dermate zwaarwichtig zijn waardoor u extra in de kijker zou lopen bij de Pakistaanse autoriteiten. (...)

Ten vierde konden uw verklaringen over uw arrestatie allerminst overtuigen. Vooreerst gaf u aan dat u drie dagen werd vastgehouden (CGVS, p. 11). Nadien wijzigde u uw verklaringen en zei dat één dag, anderhalve dag of twee dagen werd vastgehouden. U herinnert zich het niet meer precies. Wanneer u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen hield u vast de duur van de aanhouding niet te kunnen herinneren. U kon evenmin aangeven wanneer u in het jaar 2021 werd gearresteerd (CGVS, p. 15). U wist eveneens niet meer of u de dag van de betoging werd gearresteerd of de dag nadien (CGVS, p. 17). Indien u daadwerkelijk werd gearresteerd naar aanleiding van uw deelname aan de betoging kan worden verwacht dat u hierover éénduidige en gedetailleerde verklaringen kan over afleggen. De geloofwaardigheid van uw arrestatie wordt onderuit gehaald gezien u hierin niet slaagde. Bovendien is het weinig aannemelijk dat u nog 15 à 20 dagen tot een maand na het arrestatiebevel in Kashmir zou hebben verbleven (CGVS, p. 14).

Ten vijfde kan er niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde naar aanleiding van de problemen die u zou gekend hebben met T.(...) I.(...). Volgens uw verklaringen werd u onder druk gezet om zich bij zijn partij aan te sluiten. Dat hij u probeerde te overhalen lid te worden van zijn partij houdt geen vervolging in. Volgens u kan hij echter doen wat hij wil. Hij kan u laten vermoorden. Dat T.(...) I.(...) u plots zou laten vermoorden is niet aannemelijk. U werd namelijk reeds sinds uw schooltijd gevraagd om op zijn partij te stemmen en werd op regelmatige basis door hem benaderd (CGVS, p. 18). Dat hij na al die jaren u plots zou laten vermoorden is ongeloofwaardig. In elk geval en zoals al aangehaald keerde u vrijwillig terug naar Pakistan vanuit het buitenland wat de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees danig ondermijnt.

Ten zesde zijn ook uw problemen omwille van uw vroegere tewerkstelling voor de Amerikanen ongeloofwaardig. In eerste instantie kon u niet aangeven met welke groepering u precies problemen kende (CGVS, p. 18). Verder spreekt u over bedreigingen die reeds sinds lang aan de gang zijn (CGVS, p. 19). Indien leden van de groepering het daadwerkelijk op u hebben gemunt kan worden aangenomen dat ze reeds in het verleden duidelijke stappen tegen u zouden hebben ondernomen, wat ze niet deden. Bovendien verklaarde u zelf dat de problemen met de groepering mogelijks op te lossen zijn door hen om vergiffenis te vragen. Indien u enkel problemen kende met hen, dan zou u Pakistan niet hebben verlaten (CGVS, p. 19). In dit verband dient eveneens te worden aangestipt dat u geen documenten neerlegde die uw tewerkstelling voor de Amerikanen staven, noch documenten die uw problemen met de groepering ondersteunen.

De foto's die u neerlegde om uw deelname aan een betoging te staven doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De foto's ondersteunen uw verklaringen wat betreft het feit dat u deelnam aan een betoging. Dit wordt echter niet in twijfel getrokken. De door u neergelegde foto's lijken echter van éénzelfde betoging te zijn geweest gezien u telkens dezelfde T-shirt draagt. Nochtans beweerde u aan vier of vijf betogingen te hebben deelgenomen tijdens de coronaperiode (CGVS, p. 8). U legde eveneens twee foto's neer van u in een cel. Op deze foto's draagt u dezelfde outfit als op de foto's van tijdens de betoging. Op basis van de door u neergelegde foto's lijkt het er sterk op dat de foto's vanop het protest in dezelfde periode werden genomen als de foto's van u in de cel.

Op basis van informatie die terug te vinden is op uw Facebookprofiel blijkt bovendien dat het protest plaatvond op 18 maart 2021. U bent namelijk te zien in een **live video** die u daarna op Facebook plaatste. Het is duidelijk dat de foto's die u neergelegde en de video betrekking hebben op hetzelfde protest. De overige door u neergelegde documenten dateren van augustus 2021. Hieruit blijkt aldus dat u sinds het protest en uw aanhouding nog enkele maanden in Pakistan heeft verbleven. U verklaarde namelijk na het arrestatiebevel Kashmir te hebben verlaten (CGVS, p. 17). Bovendien lijken de foto's van u in de cel zeer geësceneerd. Er kan niet worden ingezien waarom de persoon die u heeft opgesloten of u dient te bewaken foto's van u zou nemen en vervolgens aan u overmaakt of zou toelaten dat iemand anders foto's neemt van u tijdens uw verblijf in de cel.

De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Aan de authenticiteit van de brief opgesteld door de advocaat wordt ernstig getwijfeld. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of de naam S.(...) M.(...) M.(...) K.(...) u iets zegt. U verklaard tot twee keer toe neen (CGVS, p. 13). Dit mag verbazen gezien hij uw advocaat zou zijn geweest. U slaagde er niet in hiervoor een aannemelijke uitleg te geven (CGVS, p. 22).

Bovendien wordt uw vrees voor vervolging verder onderuit gehaald door uw desinteresse in het verloop van uw asielprocedure en het laattijdig indienen (of niet indienen) van alle documenten ter ondersteuning van uw verzoek. Als verzoeker om internationale bescherming bent u gebonden aan de medewerkingsplicht. Concreet houdt dit in dat u de verplichting heeft om uw volle medewerking te verlenen

bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dat u waar mogelijk documenten verschaft ter ondersteuning van uw verklaringen.

Het CGVS stuurde u op 18 juli 2023 een verzoek om inlichtingen waarop u niet antwoordde. Tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde u vooreerst dat u deze brief nooit had ontvangen (CGVS, p. 3). Later bleek echter dat u deze brief wel degelijk had ontvangen gezien u deze brief op het bureau van de protection officer legde. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, beweerde u pas op de hoogte te zijn van de inhoud van de brief de dag van het persoonlijk onderhoud of de dag ervoor (CGVS, p. 12). Hier kan geen geloof worden aan gehecht. Er dient te worden benadrukt dat de brief werd verstuurd op 18 juli 2023 en het onderhoud pas plaatsvond op 18 januari 2024, aldus zes maanden later. Dat u gedurende deze periode de inhoud van de brief niet achterhaalde, nog contact opnam met uw raadsman, getuigt niet van enige interesse in de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

In dit verband dient ook te worden benadrukt dat u zelfs tijdens het persoonlijk onderhoud nog steeds niet alle documenten kon neerleggen ter ondersteuning van uw verzoek. Zo was u niet in staat een kopie van uw paspoort neer te leggen (CGVS, p. 21), bewijs van uw lidmaatschap bij de NAP (CGVS, p. 7), foto's van uw arrestatie (CGVS, p. 11 en p. 14), documenten ter ondersteuning van uw tewerkstelling voor de Amerikanen alsook de dreigbrief. In de oproepingsbrief (verstuurd op 13.12.2023) werd u nochtans herinnerd aan het belang van het neerleggen van documenten ter ondersteuning van uw verzoek (ofwel tijdens het persoonlijk onderhoud of voor het persoonlijk onderhoud). Gezien u reeds sinds november 2021 in België verblijft kan worden aangenomen dat u over ruim voldoende tijd beschikte om **alle** nodige documenten en foto's te verzamelen. Uw uitleg, namelijk dat u hiervan niet op de hoogte was alsook dat u niet over een vast verblijfsadres beschikt en afhankelijk bent van anderen, kan niet overtuigen (CGVS, p. 8 en 14). Ondanks u er uitdrukkelijk werd op gewezen de ontbrekende documenten zo spoedig als mogelijk in te dienen slaagde u hier opnieuw niet in (CGVS, p. 24). U gaf eveneens geen reden op voor het ontbreken van bepaalde documenten namelijk de dreigbrief en de kopieën van uw paspoort. Dat u tijdens uw verblijf van twee jaar in België klaarblijkelijk geen stappen ondernam om zich grondig te informeren over het verloop van de asielprocedure en de moeite niet deed om alle documenten en foto's te verzamelen ter ondersteuning van uw identiteit en uw verzoek om internationale bescherming haalt de ernst van uw vrees voor vervolging volledig onderuit (CGVS, p. 12 en 21).(...)

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan u niet worden erkend als vluchteling.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vielen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde "Line of Control" (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen. In februari 2021 werd de wapenstilstand van 2003 hersteld in het gebied van de LoC, wat zorgde voor een normalisering van de levensomstandigheden. In 2017 had Azad-Kashmir een geschat inwonersaantal van 3 tot 4.5 miljoen en Gilgit-Baltistan 2 miljoen.

Wat betreft Azad Kashmir meldde ACLED in 2022 geen enkel incident, net zoals PIPS en PICSS. Voor de regio Gilgit-Baltistan registreerde ACLED in 2022 twee incidenten. PIPS maakte melding van drie aanvallen van gewapende groeperingen, PICSS rapporteerde over één aanval. Beide regio's worden dan ook als stabiel omschreven. CRSS maakte rapporteerde dat er geen slachtoffers waren van terrorisme of anti-terrorisme operaties.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Azad Kashmir. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Doorheen het verzoekschrift spreekt verzoeker over zijn kwetsbaar profiel ingevolge het feit dat hij overduidelijk is getraumatiseerd. In het verzoekschrift wordt aangestipt dat verzoeker tijdens het gesprek met zijn advocate had aangegeven erg gestresseerd te zijn geweest tijdens het interview en dat zijn advocate dit ook opmerkte tijdens het gesprek dat verzoeker met haar had. Volgens verzoeker is zijn trauma overduidelijk en verwijst hij derhalve naar zijn verblijf in een cel in Pakistan waar hij mensonwaardig werd behandeld. Verzoeker stelt dat zijn trauma fysiek merkbaar is door zijn tic en gedragingen en dat hij nog steeds in een stresstoestand verkeert. Verzoeker is van mening dat de verwerende partij zelf de reflex moest hebben om hem bijzondere procedurele noden toe te kennen en had moeten herkennen dat complexe vragen niet tot zijn capaciteit behoren en hij geen vier uur lang een gehoor kon ondergaan. Verzoeker wijst op onderzoek van de universiteit van Tilburg en stelt dat trauma gekenmerkt wordt door het moeilijk kunnen plaatsen van gebeurtenissen in tijd en ruimte.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat in de vragenlijst "bijzondere procedure noden" geen sprake is van het thans door hem aangehaalde trauma en eventuele problemen die hieruit voortvloeien.

Uit het administratief dossier blijkt ook dat alle onderhouds op normale wijze zijn geschied en kunnen er geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouds. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouds in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen te begrijpen en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt ook de Raad vast dat verzoeker zich veel dingen correct kan herinneren tijdens het persoonlijk onderhoud en zijn het net de antwoorden op de

vragen die zijn asielrelaas betreffen die hij zich niet meer zou herinneren. De selectiviteit in deze zogenaamde geheugenproblemen maakt dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg en op algemene en ongefundeerde wijze aan te stippen dat hij getraumatiseerd is. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze dit zelfverklaarde trauma van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Waar verzoeker thans aangeeft dat hij gestresseerd was tijdens zijn interview en dat dit tevens het geval was tijdens zijn gesprek met zijn advocaat, wordt vastgesteld dat verzoeker nergens in de loop van de procedure melding heeft gemaakt van het gegeven dat hij zodanig gestresseerd zou zijn dat dit hem zou verhinderen om coherente en concrete verklaringen af te leggen. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoeker niet nader concretiseert op welke wijze "zijn gedragingen" zijn trauma zouden kunnen aantonen. Het is ook niet omdat verzoeker bepaalde tics heeft, dat hieruit *ipso facto* trauma of verdere problemen kunnen uit worden afgeleid. Waar verzoeker onder verwijzing naar onderzoek van de universiteit van Tilburg stelt dat slachtoffers van mensenhandel door hun trauma bijzonder veel moeite hebben om zaken correct in tijd en ruimte te plaatsen, beperkt zij zich tot algemene stellingen en informatie, die geen betrekking hebben op zijn eigen persoon. Verzoeker toont met geen enkel begin van bewijs aan, desgevallend een medisch of psychologisch attest, dat hij getraumatiseerd is, laat staan dat hij omwille van dit trauma niet in staat zou zijn om deel te nemen aan onderhavige procedure. Het gegeven dat hij ruim twee jaar diende te wachten op zijn persoonlijk onderhoud en hij daardoor niet aan zichzelf kon werken, overtuigt dan ook niet. Deze periode gaf verzoeker overigens de kans om zijn persoonlijk onderhoud goed voor te bereiden. Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

Daar waar verzoeker verwijst naar zijn trauma om de vaststellingen rond zijn eerdere verblijfplaatsen en verblijf in Kashmir alsook omtrent zijn reisweg van Pakistan naar België te verklaren of te verschonen, dient te worden verwezen naar wat hoger werd vastgesteld. Verzoeker maakt zijn beweerde trauma niet concreet waardoor het geen valabele verklaring kan vormen voor de gedane vaststellingen.

Verzoeker beperkt zich met betrekking tot zijn politieke engagement verder tot algemene bedenkingen, doch zonder de concrete motieven desbetreffend in de bestreden beslissing in een ander licht te plaatsen. Ook stelt hij wat de bedreigingen van T. I. betreft enkel dat deze persoon mensen onder druk zet en hun leven moeilijk maakt, dat hij nooit doodsb bedreigingen van hem ontvangen heeft en dat zijn vrees tot vervolging voornamelijk gesteund is op het behoren tot de nationalistische partij in Kashmir die wordt verboden en in de kiem gesmoord door de Pakistaanse autoriteiten. Hiermee plaatst hij de vaststellingen met betrekking tot de door verzoeker geuite problemen met T. I. ook niet in een ander licht.

De tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, zoals omstandig toegelicht in de bestreden beslissing, wijt verzoeker ook aan zijn trauma. Dit kan, zoals hoger toegelicht, niet volstaan teneinde de gedane vaststellingen te verklaren of te weerleggen.

Waar verwerende partij van oordeel is dat de terugkeer van verzoeker naar Pakistan ervoor zorgt dat de geloofwaardigheid van zijn verhaal wordt ondermijnd, verwijst verzoeker naar het feit dat zijn job in het buitenland erop zat en dat hij terug naar Pakistan ging, omdat hij geen geldig verblijfsrecht meer had in het buitenland. Zijn terugkeer naar Pakistan was aldus louter ingegeven uit puur praktische overwegingen. Ook de Raad acht verzoekers terugkeer naar Pakistan niet aannemelijk. Indien verzoeker een gegronde vrees had voor vervolging in Pakistan kon worden verwacht dat hij andere maatregelen zou hebben genomen. Het hebben van een gegronde vrees voor vervolging acht de Raad onverenigbaar met een terugkeer naar Pakistan en dit louter omwille van praktische overwegingen.

Verzoeker verwijst naar zijn tewerkstelling bij de Amerikaanse overheid en meent dat de foto's en certificaten die hij bij het verzoekschrift voegt, aantonen dat hij voor de Amerikaanse overheid als kok werkte. Verzoeker gaat voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissing en meer bepaald daar waar terecht gesteld wordt dat verzoeker niet kon aangeven met welke groepering hij precies problemen kenden en er klaarblijkelijk geen concrete stappen werden gezet richting verzoeker. De Raad stelt vast dat verzoeker geen originele stukken, maar slechts fotokopieën neerlegt. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend. Verzoeker maakt ondanks de foto's en certificaten die bij het verzoekschrift werden gevoegd zijn problemen omwille van de tewerkstelling bij de Amerikaanse overheid dan ook niet aannemelijk.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij omwille van zijn tewerkstelling bij de Amerikaanse overheid zal worden verbannen en uitgestoten door de samenleving en als een paria zal dienen te overleven in de maatschappij,

beperkt hij zich tot louter algemene veronderstellingen zonder enig concreet element aan te reiken dat hij omwille van zijn eerdere zogenaamde tewerkstelling bij de Amerikaanse overheid zal worden gevisieerd. Louter algemene informatie over de houding van Pakistan ten aanzien van Amerika volstaat hiertoe niet.

Met de stelling dat de verwerende partij zelf niet geïnteresseerd is omdat er twee jaar zijn overgegaan vooraleer hij kon worden gehoord, plaatst hij de volgende pertinente vaststellingen niet in een ander licht noch biedt hij een valabele verklaring voor zijn handelen: *“Het CGVS stuurde u op 18 juli 2023 een verzoek om inlichtingen waarop u niet antwoordde. Tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde u vooreerst dat u deze brief nooit had ontvangen (CGVS, p. 3). Later bleek echter dat u deze brief wel degelijk had ontvangen gezien u deze brief op het bureau van de protection officer legde. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, beweerde u pas op de hoogte te zijn van de inhoud van de brief de dag van het persoonlijk onderhoud of de dag ervoor (CGVS, p. 12). Hier kan geen geloof worden aan gehecht. Er dient te worden benadrukt dat de brief werd verstuurd op 18 juli 2023 en het onderhoud pas plaatsvond op 18 januari 2024, aldus zes maanden later. Dat u gedurende deze periode de inhoud van de brief niet achterhaalde, nog contact opnam met uw raadsman, getuigt niet van enige interesse in de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.”* Waar er ook hier wordt gewezen op zijn trauma, dient opnieuw te worden verwezen naar wat hoger reeds werd vastgesteld.

Met het algemene betoog dat het makkelijk te vervalsen karakter van een document geen reden vormt om het document niet in aanmerking te nemen, dat er *in casu* garanties zijn over de authenticiteit zoals de datum, stempels, handtekeningen en briefhoofden en dat er een grondig onderzoek naar de authenticiteit dient te gebeuren, overtuigt verzoeker niet.

In de mate verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten een individueel authenticiteitsonderzoek in te stellen voor wat betreft de neergelegde stukken, gaat hij er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit de voormelde gedane vaststellingen.

Verzoeker kan ook niet ernstig voorhouden dat de door hem neergelegde documenten niet in aanmerking werden genomen gezien ze in de bestreden beslissing als volgt werden beoordeeld:

“De foto’s die u neerlegde om uw deelname aan een betoging te staven doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De foto’s ondersteunen uw verklaringen wat betreft het feit dat u deelnam aan een betoging. Dit wordt echter niet in twijfel getrokken. De door u neergelegde foto’s lijken echter van éénzelfde betoging te zijn geweest gezien u telkens dezelfde T-shirt draagt. Nochtans beweerde u aan vier of vijf betogingen te hebben deelgenomen tijdens de coronaperiode (CGVS, p. 8). U legde eveneens twee foto’s neer van u in een cel. Op deze foto’s draagt u dezelfde outfit als op de foto’s van tijdens de betoging. Op basis van de door u neergelegde foto’s lijkt het er sterk op dat de foto’s vanop het protest in dezelfde periode werden genomen als de foto’s van u in de cel.

*Op basis van informatie die terug te vinden is op uw Facebookprofiel blijkt bovendien dat het protest plaatvond op 18 maart 2021. U bent namelijk te zien in een **live video** die u daarna op Facebook plaatste. Het is duidelijk dat de foto’s die u neergelegde en de video betrekking hebben op hetzelfde protest. De overige door u neergelegde documenten dateren van augustus 2021. Hieruit blijkt aldus dat u sinds het protest en uw aanhouding nog enkele maanden in Pakistan heeft verbleven. U verklaarde namelijk na het arrestatiebevel Kashmir te hebben verlaten (CGVS, p. 17). Bovendien lijken de foto’s van u in de cel zeer geënceneerd. Er kan niet worden ingezien waarom de persoon die u heeft opgesloten of u dient te bewaken foto’s van u zou nemen en vervolgens aan u overmaakt of zou toelaten dat iemand anders foto’s neemt van u tijdens uw verblijf in de cel.*

De (overige) documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken. Aan de authenticiteit van de brief opgesteld door de advocaat wordt ernstig getwijfeld. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of de naam S.(...) M.(...) M.(...) K.(...) u iets zegt. U verklaard tot twee keer toe neen (CGVS, p. 13). Dit mag verbazen

gezien hij uw advocaat zou zijn geweest. U slaagde er niet in hiervoor een aannemelijke uitleg te geven (CGVS, p. 22).

Bovendien wordt uw vrees voor vervolging verder onderuit gehaald door uw desinteresse in het verloop van uw asielprocedure en het laattijdig indienen (of niet indienen) van alle documenten ter ondersteuning van uw verzoek. Als verzoeker om internationale bescherming bent u gebonden aan de medewerkingsplicht. Concreet houdt dit in dat u de verplichting heeft om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dat u waar mogelijk documenten verschaft ter ondersteuning van uw verklaringen." Met de stelling dat er in casu garanties zijn over de authenticiteit van de voorgelegde stukken zoals de datum, stempels, handtekeningen en briefhoofden, wordt er dan ook volledig voorbij gegaan aan voormelde pertinente vaststellingen met betrekking tot deze stukken. Overigens stelt de Raad vast dat ook hier slechts fotokopieën werden neergelegd, die bewijswaarde ontberen gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke stukken. De vaststelling dat verzoeker de naam van zijn advocaat, die duidelijk aanwezig is op de door hem neergelegde stukken, niet herkend, is tekenend.

Het verwijzen naar algemene informatie over de houding van de overheid ten aanzien van betogers, activisten en politiek dissidente meningen, over de veiligheidssituatie in Kashmir en over de houding van Pakistan ten aanzien van Amerika volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat aan de door hem voorgehouden persoonlijke problemen en vrees geen geloof kan worden gehecht.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. In zoverre hij in zijn verzoekschrift de humanitaire situatie aankaart onder verwijzing van algemene informatie, wijst de Raad erop dat een loutere verwijzing naar een algemene situatie niet volstaat om aan te tonen dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke. De Raad benadrukt nog dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Uit de door beide partijen aangebrachte informatie blijkt niet dat er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Verzoeker maakt ook geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Pakistan zou hebben gekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

In de bestreden beslissing wordt op dit punt op goede gronden als volgt geoordeeld:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde "Line of Control" (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen. In februari 2021 werd de wapenstilstand van 2003 hersteld in het gebied van de LoC, wat zorgde voor een normalisering van de levensomstandigheden. In 2017 had Azad-Kashmir een geschat inwonersaantal van 3 tot 4.5 miljoen en Gilgit-Baltistan 2 miljoen.

Wat betreft Azad Kashmir meldde ACLED in 2022 geen enkel incident, net zoals PIPS en PICSS. Voor de regio Gilgit-Baltistan registreerde ACLED in 2022 twee incidenten. PIPS maakte melding van drie aanvallen van gewapende groeperingen, PICSS rapporteerde over één aanval. Beide regio's worden dan ook als stabiel omschreven. CRSS maakte rapporteerde dat er geen slachtoffers waren van terrorisme of anti-terrorisme operaties.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op deze analyse te meer verwerende partij voormelde informatie actualiseerde met haar aanvullende nota van 14 augustus 2024 waarin de COI Focus Pakistan: Security situation van 25 juni 2024 is vervat. Deze informatie ligt in dezelfde lijn als de vorige. In zoverre hij in zijn verzoekschrift stelt dat in Azad Kashmir betogers hardhandig worden aangepakt en ter staving hiervan verwijst naar algemene informatie desbetreffend, benadrukt de Raad nog dat dergelijk geweld doelgericht is van aard en hieruit niet een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF